

2.

L'actitud cap als immigrants agreuja el desastre econòmic i les injustícies socials a Espanya

La immigració, o millor dit, el paper de l'administració pública respecte a la immigració, està provocant un desastre sense límits a Espanya. L'Estat, a més de ser un colador d'il·legals (la majoria dels quals no ha arribat en pasteres, sinó còmodament per avió o carretera) i "gairebé il·legals" (que entren amb contractes falsos), està permetent una situació de discriminació amb els ciutadans propis que va creant malestar. Perquè la xenofòbia no prové de la crisi, ni d'un rebuig visceral de l'estranger, sinó de l'interès nul dels nous ciutadans per integrar-se en la societat que els acull. Prové sobretot de la discriminació i dels abusos que es produeixen en molts terrenys, però especialment en el repartiment dels ajuts socials.

Reprodueixo un escrit d'un amic basc: "La meva nòmina és de 1.700 euros, la meva dona no arriba als 900. Cada dia els meus fills van al 'cole' en autobús, dinen al menjador i fan les seves activitats extraescolars, que són de pagament, igual que l'autobús, el menjador, els llibres, la roba dels nens... L'any passat crec que ens van donar 30 euros per a material escolar. Tota la resta a pagar... A l'altre extrem hi ha el meu veí immigrant, que rep 1.200 euros al mes en concepte d'ajuda bàsica, lloguer, roba dels nens, transport i menjador. A més, l'Ajuntament els paga la llum i l'aigua..., això que jo sàpiga, no sé si rep més ajudes. Ell no treballa, es passa el dia al parc fumant i parlant amb els amics".

La premsa està plena de comentaris d'aquesta mena. I molts ens preguntem per què. Quins drets ha adquirit un immigrant perquè li permetem viure sense treballar? És cert que alguns potser han patit guerres i persecucions en els seus països d'origen, i per això els hauríem d'ajudar. Però si algun polític pensa que s'està facilitant la integració d'aquests individus en la nostra societat, no només s'equivoca sinó que està agreujant els resultats de la crisi que patim. Ningú vol treballar si pot viure sense fer-ho. Per a ells això és una ganga.